instⁿ Veali, cuẽtur mãa, et producatur ſpã actiõe dependente ab ipsa
dabitur gr̃ão, et ñ mutaõ; ſd tunc ñ dabitur pr̃ão: pp hoc, ñ,
est, de ſ Ireptu gr̃aos ipse talis. Sſ in oi transitu debet subtrahi
qd transit Vepetiri, tam in tro à quo, quã in tñy ad quẽ; ſd gr̃ão
ipse, ñ, ita Vepetitur; nequit eẽ et mãa in tro à quo, ay ñ
ipso detur eiusꝫ carẽa: pp in gr̃aoe ipse tali, ñ, datur transitus
ac per coexy, ñ, Vequitur pr̃ão vt tñy à quo.

Ad argũtꝫ, Vesa
mari, ditoꝰ mag: ñ, dabitur pr̃ão structa Idõ; latãng, minem,
et cõg, sub eisdꝫ tis: ad Ipmos ditoꝰ any: in oi transitu phico
Idõ; loqr, ng; et Ista min Idõ cõg, de transitu phico, et negr
de loqr: Istat ig ex supra dictis, qđ sit transitꝫ phicꝫ, qđ loqꝫ
et Ipsa, inter vtramq.

Sed insurges: si ab eterno poduceretur ign
daretur vera gr̃aõ: ſd tunc ñ daretur pr̃ão, negẽ lata, ay nullum
pcederet instans Veale: pp. Negr maiog, q. ex D. Sto, 1ª pte, q. 21 ar. 4
2ª: pr̃ão, nil aliud est, qꝫ mutaõ de ñ ẽe ad ẽe. Cumq, vt
pcedat, ñ, ẽe ipsius, huiusꝫ poõ, ñ est propria ⁊ stricte generãs
Ip pñs qꝫ ag, saltem specie loqr dicta, à pduõe temporali. Mi-
to, alias, qꝫ huic instãti solent aplaũ solues.

Obsto, vt probes
pr̃aos structo ẽe pr̃ijs gr̃aos: ſa ñ inteligitur pro pñti nãq
ad eiusꝫ pduõ, in qñ in instãti in quo ꝯatur: pp in tali instãti intelligitur
pro pñti eius pr̃ão: pp ꝯcipiat qrog. 1ª cõa 1qut, negr̃eunt
ẽi, ab eodẽ instãti, deficere ſa, et eius pr̃ão. Dño ant, ng cog;
ly ẽi, neque ſa, neque eius pr̃ão, sunt cõa, aut ꝯplementꝫ illius,
neutra inteligitur; pro pñti nãq ad pduõ. Deinde cog, vera est
de eodẽ instãti Veali, ñ, aiam Vadr: qd enim per, nãq explicatur
ly a ſa, ly ab eius pr̃aoe, ñ, est qd pro eodẽ instãti Veali vtra-
que deficiat.

In fine Observa 1º: qd licet in gr̃aoe humana, ñ, ponerentur aia rãalis, 10.
dantur etiã tria gr̃ãa: ponatur etiã eius vnio; et aia rãalis, vt
vnibilis mãq, est tñy ad quẽ, intentꝫ vt quod et qualiter ad gr̃aoꝰ,
et per ipsꝫ mutatur vere mãa, qđs in ipsa, h, Vecipiatur, ꝯ.
mutari soly est, per transitꝫ phicꝫ, subtꝫ aliter se habere ac antea
et mãa, aliter se habere ac antea, ñ soly per ſa, quꝫ in illo, vt in
subto sustentaõis Vecipitur, ſd etiã per ſa, quꝫ illi vt subto infa-
ẽs, vnitur.

Observa 2º: qd potest vtiq pr̃ão de 3º adjacente, hoc 1º.
pr̃ão est gr̃aꝫ, quã vtetur pr̃ão de 2º adiacente, 1º. hoc: gr̃a-
ão est: ad modꝫ quo, vtatur hoc: Antiqtꝫ est futurꝫ, quã ve-
rificetur hoc: Antiqtꝫ est, qđ in mille alijs Istat. 3º: qd in Vecho-
ne dupx, intercedet mutaõ, alia ꝯdõa, qua mãa, transit de non
ẽa ad ẽa, 1º. de non ẽnte, ad ẽns: et alia negativa, qua transit
de ẽa, ad non ẽns, 1º. de ẽnte ad, non ẽns.

Disputaõ II.ª de Materia 1.ª quæ est 1.um principium.

Explatis ig essa, nunc qꝫ pticulay entis rãalis in genere, de eiꝰ
dꝫ in pñtiã disputatõꝰ tedere, opere pretiꝫ erit. Quia tamen
inter illa, 1ª obtinet, mãa 1.ª Identanẽy rãoꝰ, iudico ab ea disqui-
sitõꝰ initiꝫ ducere.

Sectio 1ª
de existentia Mãæ 1.ª eius que phisica essa.

Mãa dupliciter accipi solet, 1º pro eo ex quo aliqꝫ fit, sic hoc nos
ex qua. Statua dicitur fieri ex mãa ex qua. 2º pro eo in quo ali-
qꝫ fit, ñ semꝫ in quo introducitur ſa artificialis: aliter, mãa
in qua. Bo, pro ea 2ª. qd accey cpiatur, sic dicitur, mãa 2ª qua
habet esse, ñ, pro, aut facultatis: unde Istat eandẽ mãa 1ª posse
Vq diversos respectꝫ, tñy hic nunc denonãos sortiri: dicetur, pro mãa
ex qua, per ordinẽ ad hypoth qd ex illa fit. mãa in qua, genus

in illa ℓcipitur ſa, 1mo: & maa 2a qua, respectu agentis naalis, qd 2a illa operatur.

In presenti aut, accipitur maa 1a pro entie quatu subdaali, qua dicit 1m subtm coe, & apta ad ℓcipiendas oes ſas, ita vt mainy eadē, sub qualibet Stuat diversa Spta, pter diversitate ſaē: 2m advertere licet 1o, qd maa 1a dicitur in 1m & 2m 1a est, de qua in presenti 2a, vocatur ab aliquibus ipse Spty ex maa essa, qd se habet vt maa, respectu alterius Spti accidentis. Illi, mag 1m, dant entitem mag 2m se. Mag vero 2m, ipsa mag prime dispta ad ſas. Scaverte 2o: mag 1m, & 1m subtm, in solis positive, gtenus est vnis, & sdatis ſis, Spti, & accidentis; id enim negare, gtenus in suponit alia mag ex qua ipsa fiat.

Non defuere Dni, qui nauant existeā mag 1m, qua vnius nominibus, tum cohonestata, tum etiā detorpata ab Chatonibus & Sathis passim videmus. Otracia tam, sentea, iam non tam standa, qua suponenda est. Nihilominus mag 1m existere, pr 1o Theologice, q. in Fidus mathi manuit divinitas, vnita in sepulchro, alia entitati subdaali Xpti Dni; id non aia zaali, qua ibi non erat, neque vnioni, qua fecit: 2o philice, qd est maa 1a

2, zoe naali: vlma dispoo ad producendy igny in ligno et pte accidens, habet aliqd subtm in qo sustentetur; id tale subtm neque est ſa ligni, neque ignis: go est aliqd subtm coe. Mir quo ad 1m pteā Stat, q. in insth, in quo introducitur ignis defert ſa ligni; id in ea insth, datur vlma dispoo ad igny: go, non sustentatur in ſa ligni. Item quo ad 2m, q. vlma dispoo ad igny, debet existere spo. prior ad introducy ignis; id ignis, non existit spe prioris ad se ipsum: go illa dispoo, in existit in igne.

Pro 2, titulo pte, Supono 1o, duplicem ee, aiuiumque Dei etiam, phicy, & mephy: phicē est electio plātaty, qua per idem repecium-tur in tali, ze, & ea sine qbus, nequit phicē existere. Vg, in hoc ee Visibile, admirany, substaq, & silia. Ista mepha dicuntur illa spata, qua a nobis pius dispiuntur vt fons & radix eternum ony, v.g. in hoc, ee al zale, ex quo, in phisica ea a gte Dei, sed zaoe nostra, oritur, ee Visibile, admirany &c. & zao est, q. in cetera ota prata prindamus, in solo ali zali, salvq manere eiq hominy Specierum.

Supono 2o, inter annumerari in maa hec quatuor spata: 1m ei subtq incpleta, naa sua ordinata ad ſm subdaalem, vt cum ipsa Stuat toty. 2m habere spm Receptivy, tm ſaum subdaaliy, tum etiq qdis & accidentiy. 3m habere spm Receptivy & Sustativy vnionis ad ſas. 4m ei corpeq. Ex his certy est apud oes Sidenſai eq maa 1a de Reliquis tam est dividum.

Et ecce iq brevissime Stat, gestae-mepha maa 1a, stat in ea, qd sit 1m & coe subtm, subdaale, ſaum omniy, quay in se potest Recipere, & eq qbus, ordinatur ad Stuendu toty subdaale. Imo generaliter, talis ista stat in ony illis spatis, qua eq ipsa, zz, Sidenſai Stabit, & sine qbus phica nequit existere qua eq maa 1a.

Sectio IIa.

Traditur Essentia, methaphisica. Maæ 1æ.

Mag 1m definit Aqley cap eo, textu 82 per hec verba: 1m subtum ex quo fit aliqd eq inhit 1o & per se, & in, 2o accidens. Per ly 1m subtm, venit eq Angelo, qui est 1m subtm suarum operaty, & differt a ſa, qua potiy est actus, & hr, st subtm suarum propriaty, in, tdm est 1m eq suponat mag. Per ly ex quo fit aliqd denotat, id ex qua fit Spty, tanqua ex pte incē Sumenter.

Per ly, eq inhit 1o & per se, denotatur, mag ee ide se detracty ad alterā spartem subdaalq, ceu ee substaq incpleta, per qd Sponit eq ſa. Per ly, non 2m accidens, sgnatur, qd maa simul eq ſa, Stuet vny per se subdaale, per qd betiq differt ab Angelo, que eq suis accidentiby, soliy Stuet totiy accidentale. Ex hac Dni, desone